

Zondag 1 november 1998.

Na een gezellige avond met Cora en Arend gehad te hebben, werden we zondag door Ingrid en Michel naar Schiphol gebracht. Weer kennis met de groep en afscheid van Ingrid en Michel. Om half 11 vlogen we naar Londen waar we 6 uur moesten wachten.

We hebben heel gezellig met Ron en Petra in een pub gezeten en engels bier gedronken. Eindelijk om 20.00 uur vertrek richting Bahrein. Lekker eten en drinken, maar ik werd helemaal duizelig en ging zowat van mijn stokje. Toch een beetje geslapen en in Bahrein 1 1/2 uur eruit.

Via Abudabi naar Kathmandu. Geld gewisseld en koffers gepakt. Hans mist een tas en Wendy onze reisleidster, ging er meteen achterheen.

Bij de bus kregen we slingers om van Mr. Amar en toen op weg naar het hotel. Ziet er redelijk uit, opgefrist en met zijn allen gegeten bij K.C's en om 12 uur doodmoe naar bed.

Dinsdag 3 november,

Na een heerlijke nachtrust geprobeerd om de professor te bellen. Dit lukte niet, dus zijn we eerst heerlijk buiten gaan ontbijten in Northfields Cafe, heerlijk buiten met klassieke muziek en prachtige vogels.

Terug in het hotel de prof te pakken gekregen en hij zou over een uur komen. Toen hij kwam werden we aan alle kanten geknuffeld en omhelsd.

Met hem naar de bank en na 1 1/2 uur was het eindelijk geregeld dat ons geld op zijn rekening kwam. Daarna naar het projekt en daar de rollators in elkaar gezet en de fysioballen en de knuffels en monturen overhandigd. Terug naar het hotel. In de lobby wat gedronken en daarna gegeten bij G's restaurant. We zaten op dezelfde plek als 2 jaar geleden met Margreet en Petra. Daarna in een riksja naar de prof zijn huis. Zijn vrouw, twee zoons en schoondochter ontmoet. Koffie gedronken en veel gepraat, vooral over Ben. Lopend terug en in de lounge een bier gedronken en zitten praten met een groep Belgen die de Annapurna trek gaan doen. Half 12 naar bed.

Woensdag 4 november,

Ontbijt in het hotel en daarna fietsen naar Patan met zijn zessen. Moet je je voorstellen: een mountainbike met handremmen door de straten van Kathmandu, links rijden, vreselijk veel verkeer in de straten met veel uitlaatgassen, ontzettende herrie en je er dan af en toe maar voor gooien op hoop van zegen.

Na een uur fietsen kwamen we in Patan aan, met hele zwarte handen. Het is een leuk stadje met veel verkopers rond de tempels.

Cola gedronken op een terras en weer terug gefietst. Vlak voor het hotel begaf Hans zijn handrem het. Opgefrist en gelunched. Vegetable Chowmein. Met de taxi met de hele groep naar Pashipatinath, waar de lijkverbrandingen zijn. Een rondleiding door een gids. Heel indrukwekkend, vooral het ziekenhuis waar de mensen wachten op hun dood om zo snel mogelijk bij de

rivier te zijn. Lopend naar Bodnath, door de achterbuurten. Een uur rond de tempel gelopen, kaarsjes aangestoken en gebodsvlaggetjes gekocht. Gegeten in Stupa View Rest.: momo's en heerlijke tomatensoep. Met de taxi terug. In de lounge een biertje en cola gedronken en naar mama gebeld. Op tijd naar bed.

Donderdag 5 november,

Vroeg op, want Co gaat de Mount Everest tour doen in een klein vliegtuigje. Daardoor heb ik alleen ontbeten en kaarten en postzegels gekocht. Mooi op het dakterras van het hotel alle kaarten geschreven en op de bus gedaan. Koffie gedronken. Toen Co terugkwam met Bep en Hans gelunched. 's Middags even een tukje. Daarna tassen gepakt voor de trekking en gegeten bij Rum Doodlle. Op tijd naar bed. (naar Jos gebeld en Moe is geopereerd.)

Vrijdag 6 november,

Vroeg op, want vandaag gaat het beginnen: de trekking. Om kwart voor 6 ontbeten en om half 7 vertrokken. We moesten 2 1/2 uur met de bus naar de beginplaats, gelunched en toen begon het. Het was al erg warm dus de pijpen gingen eraf. ONTPIJPEN. Het eerste uur was vreselijk afzien. Het was echt bergbeklimmen en we gingen alleen maar omhoog. We liepen natuurlijk veel te hard en mijn hart ging tekeer. We startten op 850 meter en bij de eerste stop dacht ik, waar ben ik mee begonnen? Gelukkig had Lenie het ook moeilijk. De tweede helft ging iets beter. Je moet op je hartslag lopen. leer dat maar eens. Gelukkig stopten we heel vaak. We hebben een leuke gids: Pemba en 5 dragers. Het landschap werd steeds mooier. Om een uur of 5 arriveerden we bij de lodge (2000m.) Koffie en thee en Jouke mocht het diner uitkiezen. Tomatensoep en egg chowmein. Daarna met zijn allen binnen gekaart en om half 9 naar bed. Wij sliepen met Jouke en Lenie op een kamer en Co en ik samen op een bed.

Zaterdag 7 november,

Om 6 uur liep de wekker van Wendy af, niet iedereen heeft lekker geslapen door de harde bedden. Ontbijt en toen weer gaan lopen. Het begin was weer zwaar, maar ook vlakke stukken. Het lopen gaat iets beter. Om kwart voor 12 aankomst 2e lodge. Prachtig dorpje, heerlijke noedelsoep. Gewassen, heel primitief met alleen maar koud water en de w.c. is een hokje met twee planken met een gat ertussen. Dagboek bijgeschreven. Pasang, een jongetje van 11 jaar, liet ons zijn school zien en het Lama klooster. Een van de docenten van de school, kende onze prof, omdat zijn vrouw bij het projekt gewerkt heeft. Heerlijk gegeten, soep en gebakken rijst met groente bij mensen in huis. De plaatselijke huisvrouwen hebben voor ons opgetreden en wij zongen onze liedjes. Om half 9 naar bed na nog een zaklantaarn gekocht te hebben. Vanavond deelden we een kamer met Ron en Petra.

zondag 8 november,

Lekker geslapen en om 6 uur uit bed. Tibetaans ontbijt en afscheid van de familie en Pasang. En weer lopen. Vandaag een makkelijke dag, maar niet heus. Gladde stukken dalen en stijgen. Ik ben uitgegleden met mijn voet dubbel onder me en ik ben me te pletter geschrokken. Het laatste stuk daardoor nogal krampachtig gelopen. Om 1 uur aankomst lodge. Lekker gepeeld en de was gedaan. Daarna even naar bed, want mijn voet doet toch wel een beetje zeer en wordt blauw. In een koudwater bad en arnicazalf erop gedaan. Heerlijk gegeten buiten: gebakken patat en daal bhat. Daarna gemxd. Ik voelde me niet zo lekker en ben vast naar bed gegaan. Lekker geslapen. Weer met Ron en Petra op een kamer. Al twee dagen een beetje last van mijn darmen.

maandag 9 november,

Om kwart voor 6 op en ontbijt, chapatti met omelet. Mijn voet houdt zich aardig goed en toen begon het. Eerst 700 meter dalen. Dat was afzien. Veel keien en erg glad. Doodeng. Onderaan lekker soep en de brug over. Daarna klimmen, ook dit was heel erg zwaar. Om kwart voor 2 kwamen we bij de volgende lodge aan. Wild view hotel. Thee en daarna om de beurt warm water om te wassen. We zitten nu op 2600 meter. Lenie noemde dit een nepdag, 700 m.omhoog en 700 m.omlaag. Tomatensoep en eten binnen. Alles doet zeer en overal spierpijn. s'Avonds boven gegeten rondom de houtkachel en onze kleren gedroogd. Spelletje gekaart en om half 9 naar bed. We delen een kamer met Wendy, Petra en Ron.

Dinsdag 10 november,

Om 6 uur liep Wendy haar wekker af. Alles doet echt zeer. Ontbeten en weer op weg. We gaan naar 3600 meter. Dit is echt heel erg afzien. Ik was er op de helft er helemaal doorheen en heb even een potje gejanke. Dood? Ik dacht, dit lukt me nooit. Het laatste stuk hebben Wendy, Pemba en Nimba me er doorheen gesleept. Om 1 uur op de top, alles zat jammer genoeg potdicht. Heerlijke soep. Binnen thee gedronken in een heel primitieve lodge. En toen begon het te sneeuwen en te hagelen, het was net een sprookje. Ik mocht het menu uitkiezen en het werd momo's en vegetable fried rice. Alles smaakt heerlijk. Om de houtkachel liedjes gezongen en Co het lied van Adam en Eva. Om kwart voor 8 naar bed, we sliepen in een soort bedstede. Het was wel ontzettend koud, want het vriest momenteel. Niet echt lekker geslapen.

Woensdag 11 november,

Om 6 uur liep de wekker af en het is hardstikke koud. Na het ontbijt gaan lopen in de sneeuw. Vandaag gaan we het grootste stuk dalen, viel eigenlijk best wel mee. Twee keer onze permits laten zien. De lodge was vol, dus kregen we een andere toegewezen. Op het eerste gezicht heel luxe. We hadden een 2 persoons kamer. Lenie heeft het menu uitgekozen. Patato chips en macaroni. Het was koud in de gang waar we zaten en donker. We kregen kaarsjes op de tafel en hebben liedjes gezongen. Later nog bij de mensen binnen gezeten, maar we kregen last van de rook. Half 8 naar bed.

Donderdag 12 november,

6 uur wakker en het was koud. Ik heb blijkbaar liggen snurken als een os. Het werd snel warmer en we konden buiten ontbijten. Zwarte dag vandaag. Eerst een heel eind naar beneden. Allemaal stenen en heel erg glad. Om 1 uur de bekende noedelsoep. s'Middags was echt weer afzien. Alleen maar klimmen. We liepen door dorpjes en akkers. Om 5 uur eindelijk bij de lodge. Ziet er redelijk uit. Kamers verdeeld en wij slapen met Hans en Bep. Het menu bestond uit big momo's en chow mein, maar omdat die momo's echt heel big waren hebben we die aan de dragers gegeven. Half 9 naar bed. Het stormde vannacht heel erg en Co waaide bijna zijn bed uit.

Vrijdag 13 november,

Weer een lange dag en sommige stukken waren weer afzien. Ik vind het eigenlijk wel mooi geweest. Theestop en om 3 uur soepstop. Het is vandaag erg warm. We naderen Nagargot, dus we zien weer auto's en bussen en in het hotel zelfs weer stofzuigers. Het hotel is prachtig, allemaal verschillende huisjes. Douche en toilet op de kamer, heerlijk dachten we, maar het water was zo heet dat je je bijna verbrandde. Nu heb ik het wel gehad. Toch een beetje opgefrist en om 6 uur hadden we diner in het restaurant. Prachtig uitzicht over de hele Himalaya keten. Heerlijk gegeten, soep, pizza en chocolade cake toe. Na nog even gelezen te hebben om half 9 naar bed.

Zaterdag 14 november,

Om kwart voor 6 gewekt, want de zonsopgang komt er eraan. Overall komen mensen vandaan om te kijken. Op het dak van het hotel gestaan en de zon zien opkomen. Lekker ontbeten en op weg naar de tempel. Dit zou een klein stukje zijn, maar dat viel tegen. Het werd 3 1/2 uur lopen. Daar cola gedronken en een snicker gegeten. De tempel bekeken en op weg naar Bhaktapur. Ik ben best wel moe, maar ik wilde niet het laatste stuk met de bus, want er was net de dag daarvoor een bus het ravijn ingereeden.

Mijn knie doet zeer, dus heeft Ron er een rekverband omheen gelegd en toen ging het beter. Het laatste stuk naar Bhaktapur heb ik echt op mijn tandvlees gelopen. Met Lenie door de poort en als ware kampioenen het lied we are the champions gezongen.

Eindelijk het hotel, midden in het stadje. Afscheid van Pemba en de dragers en toen naar onze kamer. Boven op het dak wat gegeten en gedronken en toen onder de douche, maar ik had het zo koud dat ik eerst even in mijn slaapzak ben gaan liggen en toen stond ik onder de douche te klapperen. Het zullen wel de emoties zijn van alles. Aangekleed en samen met Co Bhaktapur doorgelopen en op een terras een lekker biertje gedronken. Meteen weer de bekende kindertjes die allerlei dingen aanbieden.

Om 7 uur diner en Wendy had het menu uitgekozen. Heerlijke tomatensoep, rijst, aardappeltjes met veg. curry en heerlijke yoghurt toe. Sikarni. Er zaten allerlei vruchten in en kokos. Heerlijk.

Nog even met de groep gelopen naar het pauwenhuis om het hout snijwerk daar te zien. Om half 10 naar bed, mijn benen zijn verbrand en mijn knie doet best wel zeer.

Ik heb vanavond ook nog even naar papa gebeld om ons weer te melden en om hem een prettige verjaardag te wensen morgen.

zondag 15 november,

Heerlijk geslapen, alles doet zeer. Papa is vandaag jarig en hoera we gaan weer naar Kathmandu. Heerlijk ontbeten en opgepropt in een taxi naar "huis", waar we werden verwelkomd door de baas en zijn personeel. De was afgegeven en tassen uitgepakt. Gelunched en Hans en Bep kwamen er bij zitten. Jos Bus gebeld, maar die komt vanavond weer thuis. Gewinkeld en heel veel souvenirs gekocht. Bier en cola op de kamer.

Mijn voeten en enkels zijn ontzetten opgezet, dus ik slaap vannacht met de benen omhoog. In hotel Utse gegeten, heerlijke pakora's en pizza en koffie.

Om 10 uur Jos gebeld en eindelijk gelukt. Om 10 uur naar bed.

Maandag 16 november,

Niet echt lekker geslapen, raar gedroomd, ik ben steeds aan het bergen beklimmen. Na een heerlijke douche, ontbeten en met een hollandse vrouw, Ans, gepraat. Even de stad in en wat dingetjes gekocht. Geprobeerd de prof. te bellen, maar dat viel niet mee.

Om 11 uur met een taxi naar Bonnastelie Schooling om Jos Bus te ontmoeten.

Lopend naar zijn huis en kennis met Dambar gemaakt en met zijn vrouw en moeder.

Gekeken hoe de jongens in de smederij werken en daarna naar boven naar Jos zijn "appartement". Hollands en Nepalees ingericht. Foto van Herman op wie ik steeds meer ga lijken.

We kregen hollandse koffie, brood met leverpastei en soep.

Wat dingen besteld bij Dambar en met Jos en de jongens terug gaan lopen naar ons hotel. We moesten een heel eng bruggetje over.

In het hotel eindelijk de prof te pakken en een afspraak voor morgen gemaakt. Daarna met een fietsriksja naar Nepalese kitchen en daar met Jos gegeten. Het was er heel gezellig, een lopend buffet en live muziek, met een liedje wat we herkenden van 2 jaar geleden. Een cd gekocht. Na het toetje en de koffie lopend terug naar ons hotel. Het begint een beetje te regenen. Lekker op tijd naar bed na een enerverende dag.

Dinsdag 17 november,

Op tijd op, want om 9.00 uur worden we bij de prof verwacht. Daar koffie gedronken en met de bus eerst naar het stuk land wat ze graag willen kopen. Daarna naar het projekt. Het regent vandaag en de straten zijn veranderd in een modderpoel.. Koffie gedronken en gepraat over de toekomst. Wederzien met Arun en we zijn bij hem ook een avond welkom. Met een taxi terug naar het hotel. Mijn keel doet zeer en ik voel me niet lekker. In Potala questhouse soep en pakoda's gegeten en zitten praten met een Canadese jongen en zijn Taiwainese vriendin die al enkele weken op route zijn. Hun foto's bekeken en toen in het hotel 2 aspirine's genomen en even naar bed. De stroom is weer uitgevallen, maar toch even gerust. Dagboek bijgeschreven en meeting met de groep. Om 20.00 uur eten bij K.C.'s. Daarna lopend terug. Weer wat geslikt en naar bed.

Woensdag 18 november,

Lekker geslapen, gedouched en ontbeten. Naar de prof zijn huis gelopen en daar weer koffie met omelet. Naar Pradan en samen met hem en de prof naar het ziekenhuis rijden en het ligt boven in de bergen. Pradan heeft het gebouwd en er 2 jaar over gedaan. Er worden kunstbenen en armen gemaakt, gips mallen en er wordt geopereerd. We kregen een rondleiding en ik heb pennen uitgedeeld op de ziekenkamer. Daarna met Arun gelunched in een restaurant waar ben mijn zonnebril kwijt en dus ook het adres van Pasang. s'Avonds gegeten bij Killroy's, een nieuw restaurant even verderop en dat wordt gerund door een Ier, Killroy en een Nepalees. Het was er heel luxe, met prachtige tafelkleden, glasservies en mooi bestek. En ze hadden er rode wijn. Het eten is er iets duurder, maar je zit er wel heel gezellig. Mr. Killroy himself kwam even bij ons tafeltje en liet ons later de keuken zien, heel schoon, hier durf ik wel rauwkost te eten.

Met de prof een plan gemaakt en naar bed.

Donderdag 19 november,

Na het ontbijt een interview opgezet. Om 10 uur naar de prof en met de taxi naar het projekt. We maken vandaag een promotiefilmpje en we konden zien hoe de kinderen s'ochtends binnen worden gebracht.

Bij het kringgesprek gezeten en later op de verschillende kamers gefilmd. Met 2 fysiotherapeuten 2 huisbezoeken meege maakt. Ik word nu een beetje moe van het engels praten en ernaar luisteren. Om 4 uur met de taxi terug en in de hal een biertje gedronken en pakora's gegeten. Om kwart voor 6 naar Arun zijn huis, we werden gebracht door Senjib. Arun heeft een heel luxe huis, zijn kinderen hebben een eigen kamer met radio en computer en Shoba heeft zelfs een wasmachine en een koelkast.

Heerlijk gegeten en gedronken en de prof had me een lol. Om half 11 terug naar het hotel waar de jongens al sliepen. Toe naar bed.

Vrijdag 20 november,

Vandaag hebben we een vrije dag, dus lekker laat gedouched. Co moet nu ook steeds naar de w.c. rennen. Ik heb een nieuwe zonnebril gekocht en we hebben ontbeten op het dakterras van het hotel, waar we 2 jaar geleden ook zaten. Met de taxi naar Swayambunath. Dit keer de lange trap naar boven en dat voelde je best wel. Langs de treden allemaal verkopers en we hebben dus weer wat gekocht. Boven de tempel bekeken en van daaruit met een taxi naar Durbar Square en op de trappen naar het leven beneden ons gekeken.

Bij Nepalese kitchen soep gegeten en wat gedronken. We kwamen Jos nog tegen. In ons hotel op het dakterras gezeten en even op bed.

De groep is weer terug. Afsproken over reunie en over het geld voor Wendy. Omgekleed en weer naar Killroy's. In de tuin gezeten en samen een flesje wijn gedronken. Heerlijk gegeten en een lekker toetje. Pineapple with pepper. Terug naar het hotel en Ellen gebeld, maar ik kreeg het antwoordapparaat. Dagboek bijgeschreven.

Zaterdag 21 november,

Op tijd op en ontbeten. Om half 9 haalde Jos ons op om naar de kerk in Patan te gaan. Dat was een mooie ervaring. De kerk is gebouwd door 4 geloven, boedisme, hindoeïsme, moslims en katholieken. In het gebouw kom je de 4 geloven weer tegen. Mensen zitten op de grond, dus ook de priester. Verder was het een gewone katholieke mis alleen in het Nepalees. Er was nog een nederlands paar: Joan en Emil. Na de kerk thee gedronken en een gesprekje met de priester gehad.

Met de taxi naar Dambar om onze sieraden op te halen. Koffie en broodjes bij Jos op het balkon, het was er warm en in de verte zie je Swayambunath. Met Wendy gaan lopen naar ons hotel en om 2 uur kwam Arun ons halen. Eerst gingen we naar de slapende Vishnu en naar de priveschool van zijn dochter. Daarna zou hij ons een prachtige tempel laten zien en wat denk je? Komen we bij de tempel waar we de trekking hebben beëindigd. Daar wat gegeten en gedronken en weer terug naar het hotel.

Even gerust en met de groep naar Nepalese Kitchen. Jos was er ook met zijn Hollandse gasten en de jongens uit zijn huis. Na het eten afscheid van Jos en nog een cocktail gedronken in New Orleans. Om 11 naar bed.

Zondag 22 november,

Vroeg op, gedouched en ontbeten en naar de prof. Eerst naar zijn kantoor want hij kreeg nog een man op visite. Daarna op pad met de chauffeur, de prof, Sanjib Co en ik. Eerst 2 uur met de auto over hobbelige wegen en toen wandelen.

Viel dat even tegen het leek wel een trekking. Het was best klimmen en halverwege werd ik duizelig en durfde niet verder. Even uitgerust en toch maar weer verder. Er gingen 3 Nepalese meisjes mee die zeiden het is niet ver meer. Het was heel warm. Onze prof was al achter gebleven.

Eindelijk boven op de heuvel kon je nog zien hoe het vliegtuig gecrasht was en ik heb een paar stukjes van het vliegtuig mee genomen. Boven lag een groot rotsblok en daar stonden allemaal namen op. Co heeft Ben zijn naam erin gekrast en we hebben bloemen en wierook neergelegd. Dit was heel mooi. Op dat moment kwam er een vliegtuig over en ik had het gevoel dat Ben heel dicht bij me was. Toen weer naar beneden, de jongens hebben me geholpen, want ik vond het maar eng. In een dorpje thee gedronken en weer terug met de auto naar Kathmandu. We hebben

het memorial park overgeslagen, want het werd kouder en donker. En ik vond het goed zo.

Voor het hotel afgezet en na een biertje op de kamer nog even gerust.

Naar de prof zijn huis en daar gegeten met Arun erbij. Om half 11 naar het hotel, na Sandra te hebben gebeld. We kregen nog een mooie shawl van de prof.

Maandag 23 november,

Uitgeslapen, gedouched en tassen weer ingepakt. Bij Northfield Cafe ontbeten, mijn schoenen laten poetsen en broodjes gekocht voor vanavond. 2 flessen whisky gekocht. Tassen beneden afgeleverd en op de prof gewacht, want die komt nog afscheid nemen. Arun kwam mee en ze gaven post mee voor mensen in Nederland. Afscheid van ze genomen en daarna met de groep heerlijk op het dakterras gezeten in het zonnetje. Half 3 naar beneden want Wendy heeft een verrassing, en ja hoor Sikarni, gemaakt door iemand van het hotel. Met de bus naar het vliegveld en toen begon het wachten. Om 19.00 vlogen we de lucht in voor 4 uurtjes naar Abudabi. Daar eruit en even rondgelopen. Weer de lucht in en in Bahrein er even uit en op weg naar Londen. Steeds goed te eten en te drinken. In Londen 5 uur wachten en wat dingen gekocht en eindelijk op weg naar Schiphol. Toen we aankwamen zag ik de meiden niet meteen, maar toen de deur openging stonden ze daar alledrie, ze hadden pech met onze auto gehad. Koffie gedronken en Ellen heeft ons naar huis gereden, waar bloemen stonden en lekker paling en haring. Souvenirs uitgedeeld, stukje film gekeken, een heerlijk glaasje sherry gedronken en om 10 uur naar bed. Het was een enerverende en heftige vakantie, die ik voor geen goud had willen missen en we komen vast nog wel eens terug.

